

Universitätsbibliothek Paderborn

**Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot
Eisleben**

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Vande begraeffenis des Heeren inde siele. Dat XXVII. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

Vande begraeffenisse des Heeren
inde siele.

DAT XXVII. CAPITTEL.

Op den goeden vrydagh alsinen naer den
dienst de begraeffenisse dede / ende dese den
Heere bat dat hy hem soude gheweerdigen be-
grauen te worden in haer siele tot een ewighe
inwooninghe. De Heere lieffelyck dat toes-
staende / seyde. Iek seluer die ghenoemt worde
de steenrootse salden steen zijn van alle de deu-
ren uwer sinnen / ende tot waackers sal ich
kryghsknechten setten / te weten : mijn affee-
tien oft gheneychlycken seluer / die voortga-
nen v herte sullen bewaren van alle teghen-
strydende geneychlycken heden. Ende sullen in v
hun werken / doen na myn cracht tot mynen
eeuwighen los. Ma dese dinghen soo sy eenigh
merck ghesien hadde van eenen persoon / het
welck sy (na datse vreesden) swaerlyck gheoz-
deelt hadde. Ende daer ouer leetwesen hebbene-
de / seyde tot den Heere : Ghy hadt mijn herte
beset met crijchsknechten : maer helaes gelijck
ich vreese de plaetsel is ydel / ouermids datse
wegh vertrocken zyn / om dat ich dat werck
van mijnen naesten soo swaer gheoordeelt heb-
be. De Heere heeft gheseyt : Hoe condy segghen
dat de plaetsel leech is door haer afwesen daer
ghy nu in dit stuck haer cracht ghewaert zyc
gheworden / die my wilt aenhaughen / die moet
doch mits recht misnoeghen hebben int ghene
my niet en behaeght.

Begeerte
van een
godvrich-
tige siele.

Vane

